

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO,
NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO JUO ĮSTATYMO NR. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 19, 20, 21, 24 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 18
STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO IR SU JUO SUSIJUSIŲ ĮSTATYMŲ PAKEITIMO ĮSTATYMŲ
PROJEKTŲ

<i>Eil. Nr.</i>	<i>Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris</i>	<i>Pastabos ir pasiūlymai</i>	<i>Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų pastabas ir pasiūlymus</i>
1.	Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba (2018-05-16 d. raštas Nr. 4-01-3786)	Pagal šiuo metu galiojantį teisinį reglamentavimą specialiosios paskirties, naudojamam specialiems tikslams (karinės, valstybės saugumo ir gynybos paskirties, įkalinimo įstaigos, policijos, priešgaisrinės tarnybos, pasienio ir kitų specialiųjų tarnybų naudojamas nekilnojamasis turtas, užsienio reikalų, taip pat diplomatinės ir konsulinės įstaigos, viešojo transporto paskirties, kitas specialiems tikslams naudojamas nekilnojamasis turtas, įskaitant administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą, naudojamą šiame punkte numatytiems tikslams) turtui valstybės nekilnojamojo turto centralizavimas nėra nustatytas. <i>STT mano, kad specialiosios paskirties, naudojamo specialiems tikslams nekilnojamam turtui turėtų būti numatytos Turto valdymo įstatymo projekte išimties, atsižvelgiant į institucijų, naudojančių tokių nekilnojamąjį turtą specifinį statusą.</i> Atsižvelgiant į tai, kad nekilnojamojo turto administravimu rūpintųsi centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad tokių institucijų, kuriose dirbama su įslaptinta informacija, nemaža dalis pirkimų susiję su įslaptinta informacija ir vykdomi atitinkamai pagal Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų, atliekamų gynybos ir saugumo srityje, įstatymą bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. kovo 18 d. nutarimu Nr. 282 „Dėl Pirkimų, susijusių su žvalgybinio pobūdžio veikla, tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtintą Pirkimų, susijusių su žvalgybinio pobūdžio veikla, tvarkos aprašą, todėl pirkimus vykdančias asmenys turi turėti leidimus dirbti su įslaptinta informacija. Todėl manome, kad subjektai, kurie naudoja specialiosios paskirties, specialiems tikslams nekilnojamąjį turtą, turėtų turėti teisę nekilnojamąjį turtą valdyti patikėjimo teise ir prižiūrėti jį patys.	Įvertinta. Keičiamo Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Turto valdymo įstatymo projektas) 19 straipsnyje siūlomo administracinės paskirties nekilnojamojo turto (toliau – administracinis VNT) apimčių praplėtimo <i>tikslas – numatyti galimybę, o ne prievolę</i> administracinį VNT, kuris yra naudojamas specialiajai paskirčiai, perduoti valdyti centralizuotai, kai reikia jį atnaujinti arba aprūpinti institucijas jų poreikius atitinkančiu administraciniu VNT. Sisteminiu požiūriu vertinant 19 straipsnio pakeitimus, atkreiptinas dėmesys į šias nuostatas: 1) 19 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad valstybės nekilnojamasis turtas, išskyrus Lietuvos Respublikos Prezidento, Seimo, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo rūmus, valstybės įmonių administracinį VNT, gali būti valdomas centralizuotai; 2) pagal 19 straipsnio 4 dalies 1 punktą viena iš centralizuoto valdymo veiklų – administracinio VNT perdavimas valdyti centralizuotai. <i>Sprendimą, kokį administracinį VNT perduoti centralizuotai valdyti, priima Vyriausybė</i> ; 3) pagal 19 straipsnio 5 dalį <i>atnaujinamas tik centralizuotai valdomas administracinis VNT</i> . Vienas pagrindinių atnaujinimo finansavimo šaltinių yra pajamos, gautos aukcione pardavus centralizuotai valdomą VNT. Tačiau tik centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas (CTV) turi įstatymų nustatytą aukcionų organizatoriaus funkciją, kuri taip pat yra viena iš centralizuotą valdymą sudarančių veiklų. Be to, asignavimų valdytojai neturi teisės prisiimti jokių skolinių įsipareigojimų, o CTV gali skolintis finansų rinkoje ar teisės aktų nustatyta tvarka gauti valstybės skolintas lėšas. Įvertinus poreikį apsirūpinti administraciniu VNT, specialiems tikslams naudojamas administracinis VNT galės būti atnaujinamas išnaudojant platesnes finansavimo galimybes; 4) pagal 19 straipsnio 14 dalį naują administracinį VNT CTV įgyja valstybės nuosavybės ir valdo jį patikėjimo

			<p>teise, jeigu Vyriausybė nenuspėdžia kitaip. Apibendrinant tai, pažymėtina, kad specifinį statusą turinčios valstybės institucijos ir įstaigos neturi prievolės CTV perduoti patikėjimo teise valdomą turtą, tačiau, kaip ir teismai, kurių nepriklausomumas užtikrintas Lietuvos Respublikos Konstitucijoje, gali dalyvauti centralizuoto valdymo procese, pasinaudodami alternatyva apsirūpinti funkcijoms reikalingu administraciniu VNT.</p> <p>Kartu norėtume pažymėti, kad teikiamais keitimais nesiekama perduoti visos valstybei reikalingos infrastruktūros atnaujinimo vienam subjektui – CTV. Atlaisvinus valstybės skiriamas kapitalo investicijas administracinio VNT atnaujinimo projektams įgyvendinti, šios lėšos galės būti skiriamos investicijoms į kitos paskirties VNT.</p>
2.	Vidaus reikalų ministerija (2018-05-30 raštas Nr.18-5715)	<p>1. Įgyvendindama Lietuvos Respublikos policijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 2, 7 ir 10 punktuose nustatytas funkcijas ir vykdydama Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatymo 4 straipsnyje nustatytus uždavinius, policija vadovaujasi konspiracijos, konfidencialumo, viešųjų ir slaptų veiksmų derinimo principais. Pagal Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo 7 straipsnį, kriminalinės žvalgybos informacijos rinkimo būdai, priemonės, rinkimo būdų proceso rezultatai yra įslaptinta informacija. Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 22 punkte nustatyta, kad detalūs duomenys apie asmenų, kuriems taikoma apsauga nuo nusikalstamo poveikio, apsaugos organizavimą ir apsaugos finansavimą, informacija apie šių asmenų pajamų mokesčio įmokas, taip pat duomenys, galintys atskleisti tapatybę asmenų, kuriems taikant apsaugą nuo nusikalstamo poveikio buvo pakeisti asmens tapatybės ir biografijos duomenys ar asmens išvaizda, sudaro valstybės paslaptį.</p> <p>Minėtuose teisės aktuose nustatyto reguliavimo kontekste pažymėtina, kad Policijos departamentas ir policijos įstaigos patikėjimo teise valdo skirtingos paskirties nekilnojamąjį turtą, kuris naudojamas pavestoms funkcijoms atlikti. Atskirais atvejais, atsižvelgus į nusikalstamų veikų tyrimo ypatumus ir taktiką, vykdant kriminalinę žvalgybą ir (ar) tam tikrus ikiteisminio tyrimo veiksmus, policijos naudojamas nekilnojamasis turtas negali būti viešai žinomas. Toks nekilnojamasis turtas, vadovaujantis Įslaptintos informacijos detaliojo sąrašo, patvirtinto</p>	<p>Įvertinta. Žr. į 1 punkte pateiktus argumentus.</p>

		<p>Lietuvos policijos generalinio komisaro įsakymu, 49 punktu, sudaro valstybės paslaptį, kuri žymima slaptumo žyma „Slaptai“. Bet koks tokios informacijos neteisėtas atskleidimas gali sukelti pavojų žmogaus gyvybei ir sveikatai, todėl tokia informacija naudojama tik vadovaujantis principu „Būtina žinoti“. Įvertinus policijos įstaigų specifinį statusą ir siekiant, kad centralizavus nekilnojamojo turto valdymą policijos funkcijos būtų ir toliau atliekamos efektyviai, Policijos departamentas, kuris yra ir paslapčių subjektas ir kriminalinės žvalgybos pagrindinė institucija, privalo užtikrinti neatidėliotiną specifinių ir kitų poreikių įvykdymą.</p> <p>Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, siūlome įstatymo projekte keičiamame Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatyme (toliau – keičiamas įstatymas) nustatyti išimtį, kad centralizuojant turto valdymą, nekilnojamojo turto, skirto kriminalinės žvalgybos funkcijoms vykdyti, valdymas patikėjimo teise (bei savarankiška teise tokį turtą išsinuomoti) toliau išliktų šias funkcijas atliekančioms valstybės įstaigoms.</p> <p>Be to, siūlome įvertinti galimybę apskritai atsisakyti keičiamo įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 6 punkte numatyto specialiosios paskirties turto perdavimo centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojai, nes šio turto valdymas yra specifinis, sudėtingas dėl teritorinio paskirstymo ir specifinės paskirties, yra atvejų, kai jis įrengtas už Europos struktūrinių ir Šengeno programų administruotas pinigines lėšas (pasienio, policijos įsigytas ir (arba) atnaujintas nekilnojamas turtas) ir dėl šio faktoriaus negali būti pakeista šio nekilnojamojo turto paskirtis.</p>	
3.	Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos (2018-05-29 raštas Nr.1SD-1388-(3.7E))	<p>Projekto 2 straipsniu keičiamo 9 straipsnio 1 dalies 2 punkte išbraukiama nuostata, kurioje nustatyta, kad centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas išnuomoja valstybinę žemę, priskirtą parduodamam valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančiam nekilnojamajam turtui. Pagal siūlomą nustatyti teisinį reglamentavimą, Nacionalinė žemės tarnyba tampa patikėtine valstybinės žemės sklypų, priskirtų parduodamam valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančiam nekilnojamajam turtui, tačiau kurie kartu su</p>	<p>Neatsižvelgta. Aiškinamajame rašte yra nurodytos Žemės įstatymo pakeitimo priežastys, kurios buvo aptartos ir suderintos susitikimuose su Žemės ūkio ministerija. Žemės įstatymo pakeitimai sudarys galimybes parduoti aukcionuose tik valstybės ar savivaldybių nekilnojamąjį turtą be žemės sklypo, jeigu žemė įstatymų nustatyta tvarka negali būti perduota privačion nuosavybėn. Tai sudarys sąlygas ženkliai greičiau inicijuoti nekilnojamojo turto aukcionus ir sumažinti jų organizavimo sąnaudas, nes tam, kad būtų vykdomas aukcionas, nereikės formuoti žemės sklypo, bus parduodami tik pastatai, statiniai.</p>

		<p>parduodamu nekilnojamuoju turtu negali būti parduodami. Tokiu būdu susidarytų situacija, kai parduodamą nekilnojamąjį daiktą ir jam priskirtą žemės sklypą valdytų skirtingi patikėtiniai.</p> <p>Su Projektu pateiktame aiškinamajame rašte nurodyta, kad Projektas parengtas, siekiant sukurti ir įdiegti valstybinio turto efektyvaus centralizuoto valdymo sistemą. Nacionalinės žemės tarnybos nuomone, Projekte ir kartu su juo pateiktuose kitų įstatymų projektuose numatytas turto išskaidymas tarp skirtingų patikėtinių yra neracionalus ir neužtikrina efektyvaus ir ekonomišką valstybės (savivaldybių) turto valdymo.</p> <p>Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, nepritariame tokiam siūlomam reguliavimui ir siūlome nustatyti, kad parduodamam valstybei ar savivaldybei nuosavybės teise priklausančiam nekilnojamajam turtui priskirtų žemės sklypų patikėtinis yra centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas.</p>	<p>Naujas valstybės ar savivaldybės nekilnojamojo turto savininkas įgis pareigą suformuoti nekilnojamajam turtui priskirtą žemės sklypą ir sudaryti žemės naudojimo sandorį su valstybinės žemės patikėtinio, kuris turi teisę išduoti statybos leidimus, nustatyti servitutus, priimti sprendimus dėl žemės paskirties keitimo ir kt. Dabartinės CTV teisės apsiriboja tik valstybinės žemės nuomos sutarties sudarymu ir jos administravimu, todėl, kai naujasis nekilnojamojo turto savininkas dėl išvardytų dalykų kreipiasi į CTV, kaip į nuomojamos žemės patikėtinį, CTV inicijuoja patikėjimo teisės perdavimą Nacionalinei žemės tarnybai. Atsižvelgus į išvardytas priežastis, siūloma atsisakyti aukcione parduoti valstybės ar savivaldybių nekilnojamąjį turtą kartu su žemės sklypu, jeigu jis negali būti perleistas privačion nuosavybėn.</p>
4.	Žemės ūkio ministerija (2018-05-23 raštas Nr. 2D-1744(14.15))	<p>Dėl Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo 34 straipsnio pakeitimo įstatymo.</p> <p>Nepritardami Žuvininkystės įstatymo siūlomiems pakeitimams, pažymime, kad žuvininkystės kontrolei užtikrinti naudojamų sistemų įrangos ir kitų priemonių perdavimas panaudos pagrindais ūkio subjektams funkcijoms, susijusioms su žuvininkystės kontrole, vykdyti, nelaikytinas valstybės pagalba, nes šiai paramai taikomas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 42 straipsnis. Be to, minėta įranga suteikiama visiems žvejybos laivams, kuriems tokia įranga yra būtina pagal 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantį reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL 2009 L 343, p. 1), tai yra ši parama neatitinka valstybės pagalbos atrankos kriterijaus. Teikiamų</p>	<p>Neatsižvelgta. Suprasdami Tarybos reglamento taikymo reikalavimus, norėtume atkreipti dėmesį, kad pasirinktas žuvininkystės kontrolės užtikrinimo modelis, grindžiamas valstybės turto panauda, kurios kitos valstybės narės nenaudoja, suponuoja tai, kad įgyvendinant reglamentą galima pasirinkti ir kitus kontrolės užtikrinimo būdus.</p> <p>Pritardami Žemės ūkio ministerijos rašte pateiktai nuomonei, kad Žuvininkystės įstatyme turi likti galimybė kitokiu būdu perduoti ūkio subjektams kontrolei užtikrinti reikalingas priemones, siūlome atsisakyti panaudos ir, įvertinus kitų valstybių narių patirtį, nustatyti naujas kontrolės priemones.</p>

		<p>projektų aiškinamajame rašte nurodote, kad siekiate atsisakyti panaudos neviešojo sektoriaus subjektams, tačiau Žuvininkystės įstatyme turi likti galimybė kitokiu būdu perduoti ūkio subjektams (pvz., išnuomojant be konkurso) Žuvininkystės tarnybos prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos valdomą žuvininkystės kontrolei užtikrinti naudojamų sistemų įrangą ir priemones. Todėl siūlome pakeisti Žuvininkystės įstatymo 34 straipsnį, vietoj valstybės turto perdavimo panaudos pagrindais numatant ilgalaikę nuomą be konkurso.</p>	
5.	<p>Energetikos ministerija (2018-06-08 raštas Nr.3-1120)</p>	<p>2. Turto valdymo įstatymo projekto 3 straipsniu keičiamo Turto valdymo įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad turi būti įvertintas turto perdavimo panaudai poveikis konkurencijai ir atitiktis teisės aktų nustatytiems valstybės pagalbos reikalavimams. Siūlome apsvarstyti galimybę šią nuostatą tikslinti, nustatant, kad ji netaikoma viešosioms įstaigoms, kuriose valstybė ir savivaldybė turi daugiau kaip ½ dalininko teisių ir kurioms yra pavesta atlikti valstybės ar savivaldybės funkcijas.</p>	<p>Neatsižvelgta. Pagal Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo 4 straipsnio 2 dalį viešojo administravimo subjektams draudžiama priimti teisės aktus arba kitus sprendimus, kurie teikia privilegijas arba diskriminuoja atskirus ūkio subjektus ar jų grupes ir dėl kurių atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumų atitinkamoje rinkoje konkuruojantiems ūkio subjektams, išskyrus atvejus, kai skirtingų konkurencijos sąlygų neįmanoma išvengti vykdant įstatymų reikalavimus. Teikiama Turto valdymo įstatymo projekto 14 straipsnyje siūloma nustatyti, kad poveikis konkurencijai ir atitiktis valstybės pagalbos reikalavimams turės būti vertinami Vyriausybės nustatyta tvarka. Aiškinamajame rašte nurodyta, kad siūlomi pakeitimai yra susiję su viešai paskelbtomis Konkurencijos tarybos išvadomis, kuriose pažymima, kad sąlyginiai sprendimai (išskyrus ūkinę-komercinę veiklą) nėra įgyvendinami. Praktikoje komercinės ir nekomercinės panaudos subjektų veiklos neįmanoma atskirti. Be to, jeigu komercinė veikla būtų vykdoma atskirai – subjekto nuosavybės ar panaudos (patikėjimo) teise naudojamose patalpose, – toks subjektas apskritai neturėtų teisės gauti patalpų ar kito turto panaudos teisėmis. Pasitaikė ir atvejų, kai panaudos subjektai, pažeisdami konkurencines sąlygas, naudojosi privilegija, siūlydami pigesnes paslaugas, nes į paslaugų kainą nebuvo įtrauktos turto valdymo sąnaudos. Atsižvelgdami į tai, manome, kad būtina įvertinti konkurencijos sąlygas ir deklaruoti (registruoti) leistiną valstybės pagalbą arba suderinti pagalbos schemas.</p>

6.	Krašto apsaugos ministerija (2018-06-08 raštas Nr.12-01-866)	<p>4. Įstatymo projekto 6 straipsniu keičiamo 19 straipsnio 2 dalimi ir 4 dalies 1 punktu siekiama įtvirtinti valstybės nekilnojamojo turto centralizuotą valdymą, kuris būtų paremtas sutartiniais nuomos, o ne panaudos ir paslaugų teikimo santykiais. Manytume, kad toks centralizuotas valstybės nekilnojamojo turto valdymas neturėtų apimti nekilnojamojo turto, kuris pagal šiuo metu galiojantį Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymą yra „specialiosios paskirties, naudojamas specialioms tikslams (karinės, valstybės saugumo ir gynybos paskirties, įkalinimo įstaigos, policijos, priešgaisrinės tarnybos, pasienio ir kitų specialiųjų tarnybų naudojamas nekilnojamas turtas, užsienio reikalų, taip pat diplomatinės ir konsulinės įstaigos, viešojo transporto paskirties, kitas specialioms tikslams naudojamas nekilnojamas turtas, įskaitant administracinės paskirties nekilnojamąjį turtą, naudojamą šiame punkte numatytiems tikslams)“. Manome, kad specialiosios paskirties, naudojamam specialiesiems tikslams nekilnojamam turtui turėtų išlikti išimtys ir jis neturėtų būti valdomas centralizuotai. Pažymėtina, kad KAS institucijos valdo įvairios paskirties pastatus, patalpas (kareivines, ginklų ir sprogmenų sandėlius, administracines patalpas su nustatytais saugumo zonomis ir pan.), kurioms taikomi specifiniai reikalavimai (fizinės, elektroninės saugos priemonės ir kt.), todėl klausimus, susijusius su tokio turto valdymu ir priežiūra, turėtų spręsti pačios institucijos, atsižvelgdamos į savo specifinį statusą ir taikomus reikalavimus tokio turto priežiūrai.</p> <p>Atsižvelgdami į tai, siūlome 19 straipsnio 2 dalyje prie išimčių nurodyti ne tik Lietuvos Respublikos Prezidento, Lietuvos Respublikos Seimo, Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo rūmus, bet ir KAS institucijų valdomą nekilnojamąjį turtą arba 19 straipsnio 4 dalies 1 punkte išbraukti žodžius skliausteliuose „(įskaitant šio straipsnio 1 dalies 6 punkte numatytiems tikslams naudojamą turtą)“.</p>	Įvertinta. Žr. į 1 punkte pateiktus argumentus.
----	--	---	---

7.	Lietuvos Savivaldybių asociacija ir Kauno miesto savivaldybė (2018-05-24 raštas Nr.(11)-SD-300)	<p>Projekte nurodoma, kad „Valstybės ir savivaldybių turtas šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytiems subjektams gali būti perduodamas panaudos pagrindais laikinai neatlygintinai valdyti ir naudotis, jeigu įvertinus faktinę panaudos subjekto vykdomą veiklą dėl turto perdavimo panaudos pagrindais yra įvertintas poveikis konkurencijai ir atitiktis teisės aktų nustatytiems valstybinės pagalbos reikalavimams“. Manome, kad šis papildomas įvertinimas dėl poveikio konkurencijai ir atitikties valstybės pagalbos reikalavimams yra perteklinis ir sunkiai įgyvendinamas, nes reikalauja iš savivaldybės darbuotojų ne tik papildomų žinių, laiko, informacijos ir duomenų surinkimo, bet ir bus skirtingai savivaldybių interpretuojama, todėl šis papildomas įvertinimas neatneš jokios realios naudos.</p> <p>15 straipsnis papildomas 8 dalimi, kuria reglamentuojama, jog nuompinigiai už savivaldybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto, kurį patikėjimo teise valdo savivaldybės institucijos, įstaigos ir organizacijos, nuomą, pervedami į savivaldybės biudžetą, o už turto, kurį patikėjimo teise valdo savivaldybės įmonės, nuomą – į šių įmonių sąskaitas. Tiesiogiai suprantant šią nuostatą, turto, kurį patikėjimo teise valdo savivaldybės institucijos, įstaigos ir organizacijos, nuomininkai nuompinigius turės pervesti tiesiogiai į savivaldybės biudžetą. Toks reglamentavimas apsunkins nuomos sutarčių kontrolę, kadangi nuomininkai sutartis sudaro tiesiogiai su turto patikėtiniais, nuompinigių administravimą, kadangi didelėje savivaldybėje, tokioje kaip Kauno, savivaldybės įstaigoms patikėto turto nuomininkų yra nemažai (vien švietimo įstaigų nuomininkai, kurie užtikrina moksleivių maitinimą, sudaro nemažą dalį) kaip ir kito turto nuomininkų, ir nuompinigių, kuriuos perveda į savivaldybės biudžetą pati įstaiga, administravimas yra daug paprastesnis ir aiškesnis. Todėl siūlome šį punktą pakeisti, nurodant, jog nuompinigių už savivaldybės ilgalaikio ir trumpalaikio materialiojo turto, kurį patikėjimo teise valdo savivaldybės institucijos, įstaigos, organizacijos ir savivaldybės įmonės, nuomą, pervedimo į įmonių sąskaitas ir savivaldybės biudžetą tvarką nustato</p>	<p>Įvertinta. Žr. į 5 punkte pateiktus argumentus.</p> <p>Įvertinta. Turto valdymo įstatymo projekto 15 straipsnio 8 dalis nenurodo, kuris subjektas nuompinigius perveda į savivaldybės biudžetą. Vadovaudamasi 15 straipsnio 3 dalyje suteikta teise, savivaldybės taryba gali (jeigu reikia) nustatyti atsiskaitymo sąlygas, kuriose būtų nustatyta pareiga savivaldybės turto nuomotojams, nurodytiems 15 straipsnio 8 dalyje, per nurodytą terminą gautus nuompinigius pervesti į savivaldybės biudžetą.</p>
----	---	--	---

		<p>savivaldybės taryba.</p> <p>Keičiamas 20 straipsnio 1 dalies 5 punktas, kuriame siūloma nustatyti, kad perduodant valstybės nekilnojamąjį turtą savivaldybių nuosavybėn, be privalomos šio įstatymo nuostatos, kad toks turtas turi būti pripažintas nereikalingu valstybės funkcijoms atlikti, Vyriausybė nustatys papildomas sąlygas, kurios užtikrintų, jog valstybės turtas būtų panaudotas tai savivaldybės funkcijai, dėl kurios yra perduodamas. Pakartotinai informuojame, jog su šia nuostata nesutinkame. Savivaldybės, atlikdamos savarankiškas funkcijas, turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą. Savivaldybės geriausiai žino gyventojų poreikius, viešąsias reikmes, kaip racionaliau ir efektyviau panaudoti valdomą turtą. Atsižvelgus į šalies ekonominę, politinę situaciją, aplinkybės, viešieji poreikiai ir interesai keičiasi, keičiasi ir turto panaudojimo prioritetai, todėl ne visada įmanoma užtikrinti, kad turtas nuolatos bus naudojamas tik toms savivaldybių funkcijoms įgyvendinti, kurioms buvo perduotas. Savivaldybės bet kuriuo atveju privalo vadovautis valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo principais, užtikrinančiais, kad šis turtas būtų valdomas efektyviai, siekiant visuomeninės naudos, racionaliai ir laikantis viešosios teisės principo.</p>	<p>Neatsižvelgta. Aiškinamajame rašte nurodyta Valstybės kontrolės valstybinio audito ataskaita „Valstybės nekilnojamojo turto valdymas“ atskleidė praktinę situaciją, kad savivaldybių prašymai perimti valstybės nekilnojamąjį turtą stokoja realaus pagrindimo, nes beveik 2/3 perduoto turto objektų lieka nenaudojami. Pagrindinė to priežastis, kurią nurodė pačios savivaldybės, – lėšų perduotam turtui pritaikyti veiklai vykdyti poreikis. Finansavimo poreikis aktualus praktiškai visais nekilnojamojo turto perdavimo atvejais, nes savivaldybėms perduodamas pripažintas nereikalingu, netinkamu naudoti valstybės nekilnojamas turtas, kurio būklė reikalauja papildomų investicijų. Be to, dažnai prašomo perduoti turto paskirtis neatitinka savivaldybės nurodytos funkcijos. Todėl Turto valdymo įstatymo projekte siūloma reglamentuoti, kad Vyriausybė galės nustatyti papildomus reikalavimus, kurie leistų įsitikinti, jog priėmus sprendimą ir perdavus turtą jis bus naudojamas, o savivaldybės prašymas yra tinkamai pagrįstas.</p>
8.	Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2018-07-17 išvada Nr. NV-1873	<p>1. Pritariame kartu su Įstatymų projektais pateiktame Ūkio ministerijos rašte išdėstytam siūlymui Valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo (toliau – VSTVNDĮ) Nr. VIII-729 5, 6, 10, 12, 14, 15, 19, 20, 21, 24 straipsnių pakeitimo ir 18 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projekto (toliau – įstatymo projektas) 4 str. keičiamo VSTVNDĮ 12 str. 2 d. pirmame sakinyje išbraukti žodį „institucijoms“, nes Vietos savivaldos įstatymas nustato tik dviejų rūšių savivaldybių institucijas (savivaldybių tarybas ir savivaldybių vykdomąją instituciją (administracijos direktorių). Abi šios institucijos neturi juridinio asmens statuso, todėl neturi galimybių nei įtraukti į apskaitą turto, nei kitaip juo disponuoti, išskyrus</p>	<p>Įvertinta. Sisteminiu požiūriu vertinant visą Turto valdymo įstatymą, žodžių junginys „savivaldybės institucijos“ vartojamas ne tik keičiamo įstatymo 12 straipsnio 2 ir 3 dalyse, bet dar dešimtyje įstatymo straipsnių. Kadangi išvadoje siūloma apsvarstyti Vietos savivaldos įstatymo keitimo tikslingumą, galima daryti išvadas, kad teisinė spraga yra Vietos savivaldos įstatyme. Atsižvelgus į tai, kyla pagrįstų abejonių, ar dėl galimai netikslios savivaldybių institucijų apibrėžties tikslinga keisti Turto valdymo ir visus kitus įstatymus, kuriuose vartojama ši sąvoka. Kita vertus, savivaldybės turto patikėjimo teisės subjektai yra ne tik savivaldybės institucijos, bet ir savivaldybių įstaigos, įmonės ir organizacijos. Todėl Turto valdymo įstatyme nustatyti teisiniai santykiai gali būti įgyvendinami per kitus įstatyme</p>

	<p>sprendimų priėmimą. Analogiškai siūlytume tikslinti ir minėtu straipsniu keičiamo VSTVNDĮ 3 d. bei įstatymo projekto 6 straipsniu keičiamo VSTVNDĮ 15 str. 8 d. Taip pat Įstatymų projektų rengėjams siūlytume apsvarstyti Vietos savivaldos įstatymo 48 str. 3 d. keitimo tikslingumą.</p> <p>2. Atkreipiame dėmesį, kad iš įstatymo projekto 5 straipsniu keičiamo VSTVNDĮ 14 str. 1 d. redakcijos nėra visiškai aišku, kuris konkrečiai, t. y. valstybės ar savivaldybės turtas galės būti perduodamas minėtoje dalyje nurodytiems subjektams, todėl siūlytume po žodžių „biudžetinėms įstaigoms“ įrašyti žodžius „kurių savininkė yra valstybė ar atitinkamai savivaldybė“, taip pat prieš žodį „savivaldybė“ – įrašyti žodį „atitinkamai“.</p> <p>8. Įstatymo projekto 12 straipsnio 4 dalyje nustatoma, kad įsigaliojus šiam įstatymui, valstybės nekilnojamojo turto panaudos davėjai, įspėję panaudos gavėjus Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka, nutraukia visas neterminuotas valstybės nekilnojamojo turto panaudos sutartis. Iš esmės analogiškos nuostatos yra įtvirtinamos ir kartu su įstatymo projektu teikiamuose kai kuriuose susijusiuose įstatymų pakeitimo įstatymų projektuose (pvz., Žuvininkystės įstatymo Nr. VIII-1756 34 straipsnio pakeitimo įstatymo, Laisvųjų ekonominių zonų pagrindų įstatymo Nr. I-976 21 straipsnio pakeitimo įstatymo, Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo Nr. VIII-1591 16 straipsnio pakeitimo įstatymo, Odontologų rūmų įstatymo Nr. IX-1929 17 straipsnio pakeitimo įstatymo, Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymo Nr. VIII-1328 8 straipsnio pakeitimo įstatymo, Socialinių paslaugų įstatymo Nr. X-493 13 straipsnio pakeitimo įstatymo projektuose). Siūlytina įvertinti šių nuostatų santykį su Civilinio kodekso 6.641 str. 2 d. pagal kurią, panaudos davėjas taip pat turi teisę reikalauti nutraukti daikto neatlygintinio naudojimo sutartį, <i>jeigu dėl nenumatytų ir nepaprastų aplinkybių tas daiktas yra skubiai ir neišvengiamai reikalingas pačiam panaudos davėjui</i>, teisėtų lūkesčių principo kontekste. Prireikus, siūlytume įvertinti Civilinio kodekso 6.641 str. keitimo tikslingumą,</p>	<p>nustatytus savivaldybės turto patikėjimo teisės subjektus.</p> <p>Neatsižvelgta. Turto valdymo įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 1 punkte yra vartojama Biudžetinių įstaigų įstatymo 2 straipsnyje nustatyta biudžetinės įstaigos sąvoka, kuri apima ir valstybės, ir savivaldybės biudžetines įstaigas. Kadangi pagal Turto valdymo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 3 punktą savivaldybės gali būti valstybės turto patikėjimo teisės subjektais, jos pagal Turto valdymo įstatymo 10 straipsnio 3 dalį gali priimti sprendimus dėl valstybės turto perdavimo savo biudžetinėms įstaigoms panaudos pagrindais.</p> <p>Įvertinta. Finansų ministerijos nuomone, Civilinio kodekso (toliau – CK) 6.641 straipsnis, kuris nustato daikto neatlygintinio naudojimo <i>sutarties nutraukimą prieš terminą</i>, taikytinas tik terminuotoms panaudos sutartims. Galimybę panaudos sutarties šalims <i>bet kada</i>, įspėjus prieš tris mėnesius, nutraukti <i>neterminuotą panaudos sutartį</i> nustato CK 6.642 straipsnio 1 dalis, kurioje nėra nurodyta ar nustatyta, kad neterminuota sutartis gali būti nutraukiama 6.641 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju, t. y. tik tuomet, kai <i>perduotas turtas dėl nenumatytų ir nepaprastų aplinkybių yra skubiai ir neišvengiamai reikalingas panaudos davėjui</i>. Kadangi CK teisinis reguliavimas yra Teisingumo ministerijos kompetencijos sritis, poreikį keisti minėtas CK nuostatas turėtų įvertinti Teisingumo ministerija. Kita vertus, Turto valdymo įstatymo projekto ir lydimųjų įstatymų projektų baigiamosiose nuostatose nesiūloma nutraukti sudarytų terminuotų panaudos sutarčių, kurios pasibaigs sutartyje nustatytais terminais ir sąlygomis. Tačiau dar 2014 metais Turto valdymo įstatyme įteisinta imperatyvi nuostata, kad gali būti sudaromos tik terminuotos – ne ilgesiam kaip 10 metų laikotarpiui – panaudos sutartys ir siekis maksimaliai apriboti panaudos galimybes gali būti realizuotas nepažeidžiant teisėtų lūkesčių, jeigu pasiūlymas nutraukti neterminuotą sutartį bus pateiktas nepažeidžiant teisės aktų nuostatų.</p>
--	---	---

	<p>siekiant minėtas nuostatas suderinti su siūlomu teisiniu reguliavimu.</p> <p>11. Siekiant teisinio aiškumo, siūlome papildyti Įstatymo projekto 8 straipsniu keičiamo VSTVNDĮ 19 straipsnio 10 dalies 2 punktą nurodant, iš kokių subjektų ir kokia tvarka Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas (toliau – Valdytojas) galės skolintis lėšų, kurių reikia atnaujinimo projektui finansuoti.</p> <p>13. Įstatymo projekto 8 straipsniu keičiamo VSTVNDĮ 19 straipsnio 11 dalyje nurodoma, kad Valdytojo prašymu Vyriausybė valstybės vardu jos nustatyta tvarka turi teisę skolintis lėšų, reikalingų <i>atnaujinimo projektams</i> finansuoti. Todėl siūlome įvertinti, ar neturėtų būti atitinkamai papildomos ir Valstybės skolos įstatymo 4 straipsnio nuostatos.</p>	<p>Neatsižvelgta. CTV yra valstybės įmonė, kuri savo veikloje vadovaujasi Valstybės ir savivaldybės įmonių bei Centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymu, kuris, be kita ko, nustato įmonės valdymo organų įgaliojimus priimant sprendimus dėl lėšų skolinimosi. Turto valdymo įstatymo projekto 19 straipsnio 10 dalies 2 punkte nustatytas reikalavimas gauti Finansų ministerijos pritarimą sietinas su valstybės skolos teisiniu reguliavimu, nes ši įmonė yra subjektas, priskirtinas valdžios sektoriui, kurio skoliniai įsipareigojimai įtraukiami į valstybės skolą ir numatomi teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiuojant Vyriausybės grynojo skolinimosi limitą, kurį kartu su kitais valstybės biudžeto finansiniais rodikliais tvirtina Seimas. Taigi, teisinis įmonės skolinimosi reguliavimas pakankamas ir yra tęstinio pobūdžio.</p> <p>Neatsižvelgta. Valstybės skolos įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kokiems tikslams valstybės vardu gali skolintis Vyriausybė. Vienas iš jų – kitiems tikslams, jei dėl to yra priimtas atskiras įstatymas. Turto valdymo įstatymo projekto 19 straipsnio 11 dalis nustato atskirą tikslą, kuriam gali skolintis Vyriausybė, o Vyriausybės 2001 m. birželio 4 d. nutarimas Nr. 667, be kita ko, nustato valstybės vardu skolinčių lėšų perskolinimo Turto bankui tvarką.</p>
--	---	--

 Finansų ministras
 Vilnius Sapoka
 2018-07-26